
Zpravodaj

**SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV**

7. dubna 2000

1

I Holohlavy mají v dějinách důležitá data s devítkou

Foto: Václav Prostředník

**Budova holohlavského děkanství
byla postavena roku 1769**

Proč vyšel Zpravodaj tak dlouho?

Zpravodaj má uvedeno v tiráži, že vychází nepravidelně 1x za čtvrtletí. Z toho by mohla vycházet docela jednoduchá výmluva, že je úplně jedno, kdy Zpravodaj vyjde. Tak to není myšleno. Zpravodaj je časopisem městského úřadu a tudíž má sloužit kromě jiného k informaci čtenářů o činnosti a rozhodnutích městské rady a městského zastupitelstva. Čtenáři mají mít možnost seznamovat se s problémy města a s jejich řešením. Zpravodaj proto vychází bezprostředně po čtvrtletním zasedání městského zastupitelstva. Tentokrát zastupitelé města rokovali až 30. března.

INFORMACE Z RADNICE

Obecně závazná vyhláška města Smiřice

č. 2/1999

o místních záležitostech veřejného pořádku na území města Smiřice

Městské zastupitelstvo Smiřice se dne 9. prosince 1999 usneslo vydat na základě § 36 odst. 1, písm. f) zákona číslo 367/1990 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů, ve smyslu § 14, odst. 1 písm. o) a r), a na základě zmocnění § 17 zákona o obcích, tuto obecně závaznou vyhlášku o místních záležitostech veřejného pořádku na území města Smiřice:

Článek 1: Úvodní ustanovení

- (1) Udržování pořádku a čistoty ve městě je společnou záležitostí všech obyvatel města Smiřice, jeho návštěvníků, všech právnických i fyzických osob pohybujících se na jeho území.
- (2) Za veřejné prostranství se podle této vyhlášky považují všechna místa, která slouží veřejnému užívání. Jsou to zejména městské komunikace (ulice, náměstí, chodníky, mosty, parkoviště, veřejné přechody), veřejné parky a zahrady přístupné veřejnosti, zelené plochy kolem obytných a jiných objektů, tržiště, koupaliště, dětská hřiště, sportoviště na území města Smiřice.

Článek 2: Udržování čistoty a pořádku na veřejných prostranstvích

- (1) V zájmu zdraví, bezpečnosti občanů a vzhledu města je znečišťování veřejného prostranství zakázáno. Není zejména dovoleno:
 - a) odhazovat a rozhazovat smetí, papíry, obaly, zbytky jídel a jiné odpadky mimo odpadkové koše a vytvářet nepovolené skládky z jakéhokoliv druhu materiálu,
 - b) znečišťovat veřejné prostranství splaškovými vodami nebo jinými znečišťujícími tekutinami, zejména údržbou a mytím motorových vozidel saponátovými prostředky,
 - c) nechat psy nebo jiná zvířata znečišťovat především chodníky, komunikace, náměstí, místa na nichž se obvykle pohybují děti a cesty v parcích; pokud k takovému znečištění přesto dojde, je osoba doprovázející zvíře povinná znečištěné místo neprodleně uklidit,
 - d) klepat koberce z oken a z balkonů do veřejného prostranství,

- e) poškozovat dopravní značky a informační tabule, případně jiné značky (v čistotě a nezávadném stavu je udržuje ten, komu přísluší správa těchto zařízení).
- (2) Provozovatelé obchodů, provozoven, stánků a kiosků jsou povinni zajistit pořádek a čistotu v jejich bezprostřední blízkosti, zejména po skončení prodeje.
 - (3) Stání vozidel na chodnících je zakázáno, pokud není dopravním značením stanoveno jinak; dále je zakázáno stání vozidel na veřejné zeleni a to jak celým vozidlem, tak jeho částí a je zakázáno tyto plochy používat k parkování vozidel a jízdě vozidel.
 - (4) Je zakázáno ponechávat na komunikacích a veřejných prostranstvích vraky motorových vozidel, umísťovat přístřešky pro vozidla (skládací garáže apod.) a jiná zařízení. Náklady, spojené s odstraněním a likvidací uložených věcí, budou vyúčtovány k úhradě jejich majiteli.
 - (5) Za udržování čistoty chodníků jsou odpovědní vlastníci přilehlých nemovitostí.

Článek 3: Čistota ovzduší

- (1) Není dovoleno spalovat na otevřeném ohni odpady, vyjma odpadů biologických.
- (2) Není dovoleno vypalovat rostlinné porosty.

Článek 4: Chov zvířat

- (1) Vyhláška se vztahuje na chov těchto zvířat:
 - a) drobného a malého hospodářského zvířectva (drůbež hrabavá a vodní, králíci, kozeštinová zvířata),
 - b) hospodářských zvířat (koně, hovězí a vepřový dobytek, kozy, ovce, atd.),
 - c) psů a koček,
 - d) ostatních zvířat (drobní hlodavci, zpěvní ptáci, akvarijní ryby, laboratorní zvířata).
- (2) Každý chovatel je povinen počínat si tak, aby chovem zvířat nebylo ohroženo zdravé životní prostředí, ohrožen život, zdraví a majetek druhých osob a narušena pravidla občanského soužití, zejména obtěžování okolí nadměrným hlukem, zápachem a jinými negativními vlivy.
- (3) Není dovoleno volné pobíhání hospodářského zvířectva a psů po veřejných prostranstvích.
- (4) Není dovoleno vodit psy a kočky na dětská hřiště a pískoviště, na hřbitov, na koupaliště, do prodejen potravinářských výrobků a do prostorů, kam je přístup zvířat označením výslovně zakázán. V souvislé domovní zástavbě musí být psi pod dozorem doprovázející osoby a na vodítku.
- (5) V bytových domech jsou vlastníci psů a koček povinni zabezpečit, aby jejich zvířata neznečišťovala společné prostory domů včetně výtahů, jakož i prostory přilehlého pozemku a okolí domu vůbec. Pokud přesto k znečištění dojde, jsou povinni neprodleně nečistotu odstranit.

Článek 5: Ochrana proti hluku

§ 9 vyhlášky č. 13/1997 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších změn a doplňků

- (1) Organizace i občané jsou povinni zabezpečit, aby se při provozu zařízení a jejich používání zamezilo vzniku a šíření hluku, jehož se lze uvarovat, zejména musí dodržovat návody a jiné pokyny pro obsluhu, provoz a údržbu zařízení. Zejména není dovoleno používat hlučné stroje nebo zkoušet opravované nebo upravované stroje mimo budovy dostatečně chránící okolí před hlukem. To platí i pro jinou činnost, při níž může vznikat hluk.
- (2) Hlučnost projevu osob se musí ve všech místech jejich pobytu omezit na míru přiměřenou místu pobytu a jeho podmínkám. To platí zejména o noční době (od 22 do 6 hodin).

- (3) Hudební nástroje, rozhlasové a televizní přístroje a jiná zařízení k reprodukci zvuku se smějí používat jen takovým způsobem, aby nezúčastněné osoby nebyly rušeny.

Článek 6: Vylepování plakátů a tištěných reklam

- (1) Plakáty a tištěné reklamy vylepuje na určených veřejných plochách městský úřad. Svévolné vylepování je na určených plochách zakázáno.
- (2) K výlepu jsou určeny tyto plochy:
- a) plocha na nám. Míru
 - b) plocha v místě vyústění ul. Jedličkova do ul. Palackého
 - c) skruže u trafiky „U Jedličků“
 - d) plocha v místě vyústění ul. gen. Govorova do ul. Palackého
 - e) plocha u nádraží
 - f) plocha v místě vyústění ul. U Stadionu do ul. Palackého
 - g) plocha v Rodově u hasičské zbrojnice.
- (3) Vylepování nebo přibíjení plakátů a reklam mimo určené plochy není dovoleno, pokud nejde o plochy v soukromém vlastnictví.

Článek 7: Umísťování poutačů a reklamních tabulí

- (1) Umístění poutačů, reklamních tabulí, transparentů a podobných reklamních zařízení se řídí příslušnými ustanoveními zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.
- (2) Město na základě zmocnění v zákoně č. 50/1976 Sb. stanoví tyto další podmínky pro umístění reklamních zařízení na svém území:
- a) na veřejném prostranství, pokud nejsou zařízení pevně spojena se stavbou nebo s pozemkem, umísťovatel oznámí záměr umístění správnímu odboru MěÚ,
 - b) informační a reklamní zařízení, která jsou pevně spojena se stavbou nebo s pozemkem, lze umístit jen se souhlasem vlastníka,
 - c) vlastníci reklamních zařízení se zaváží na svůj náklad provádět opravy a údržbu těchto zařízení; přechodně umístěná zařízení po uplynutí povolené lhůty odstraní na své náklady.

Článek 8: Používání pyrotechnických prostředků

- (1) Pro účely této vyhlášky se pod pojmem „Zábavné pyrotechnické prostředky“ rozumí pyrotechnické předměty se zvukovým, světelným nebo kombinovaným efektem I., II. a III. třídy dle klasifikace pyrotechnických výrobků (*vyhláška Českého báňského úřadu č. 174/92 Sb., o pyrotechnických výrobcích a zacházení s nimi, ve znění pozdějších předpisů, určené k provozování na veřejnosti*).
- (2) Používání zábavných pyrotechnických prostředků je na veřejných prostranstvích území města Smiřice povoleno pouze v následujících dnech kalendářního roku: 30. 4., 5. 12., 31. 12. a 1. 1., a to za těchto podmínek:
- a) dodržení bezpečnostních podmínek stanovených vyhláškou č. 174/1992 Sb. a dodržování způsobů použití stanovených výrobcem,
 - b) není dovoleno používat tyto prostředky na zastávkách HD, ve veřejných budovách a v jejich těsné blízkosti, ve společných prostorách obytných domů a tam, kde jejich používání může ohrozit bezpečnost a zdraví občanů.
- (3) Používání zábavných pyrotechnických prostředků při veřejných atrakcích a oslavách se řídí zvláštním předpisem.

Článek 9: Ostatní záležitosti veřejného pořádku

- (1) Činnosti, které se dále považují za narušení veřejného pořádku ve městě Smiřice, jsou:
- a) nabízení sexuálních služeb na veřejně přístupných místech;
 - b) malování tzv. grafitti, nápisů a jiných zobrazení bez souhlasu vlastníka po objektech a zařízeních na území města Smiřice.
- (3) Činnosti uvedené v odst. 1 jsou na území města Smiřice zakázány.

Článek 10: Dohled a sankce

- (1) Na dodržování této obecně závazné vyhlášky dohlíží jednotliví zaměstnanci městského úřadu a orgány města v rámci své pravomoci.
- (2) Za porušení této vyhlášky lze uložit sankci dle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších změn a doplňků.
- (3) Za porušení této vyhlášky právníckými osobami a podnikateli může městská rada uložit pokutu podle § 48 a 50 zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších změn a doplňků.

Článek 13: Účinnost

Tato vyhláška nabyla účinnosti dnem 1. ledna 2000.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

V úvodu zasedání městského zastupitelstva byl omluven nepřítomný starosta města Jiří Heřman, který je hospitalizován v hradecké nemocnici. Starosta poslal zastupitelům pozdrav a přál jim zdar v jejich jednání. Ti mu vzkázali přání brzkého uzdravení.

- Důležitým bodem jednání MZ bylo schválení rozpočtu a schválení hospodaření města v roce 1999. Podkladem pro rozhodování zastupitelů byla Zpráva ověřovatele o provedení přezkoumání výsledku hospodaření města Smiřic za rok 1999, provedená ve dnech 6.–16. března 2000 dvěma pracovníky Okresního úřadu v Hradci Králové. V závěru této zprávy je starosta zavázán seznámit s uvedenou zprávou nejbližší zasedání městského zastupitelstva.
Nejvíce připomínek k hospodaření města měl zastupitel ing. Lubomír Kupka. Zdál se mu neúměrný vzestup výdajů na platy zaměstnanců městského úřadu. Vycházel při tom z údajů tabulky, která nebyla totožná s podklady vedoucí ekonomického odboru MěÚ pí Novotné. I když ani po delší debatě nedošlo ke shodě, rozpočet města i jeho hospodaření města byly nadpoloviční většinou zastupitelů schváleny.
- MZ souhlasilo s úhradou členského příspěvku ve výši 1,– Kč na jednoho občana města, sloužící dopravní obslužnosti v rámci Sdružení měst a obcí, zajišťujících dopravní obslužnost v okrese Hradec Králové.
- MZ projednalo možnost odprodeje 3200 kusů akcií České spořitelny a souhlasilo s jejich odprodejem za předpokladu výhodných podmínek (obdobných jako v případě odprodeje akcií VČE a VČP).

- MZ souhlasilo s odprodejem pozemku o velikosti 6 x 3 metry „U Vlečky“ VČE Hradec Králové. Na tomto pozemku bude vybudována nová trafostanice – stará bude zrušena a pozemek vrácen městu.
- MZ vyslovilo souhlas s aktualizací stávajícího tržního řádu vyhláška č. 3/97 – jedná se zde o určení tržních míst a o stanovení poplatků za jejich pronájem. K tomu byla vydána Obecně závazná vyhláška města Smiřic č. 1/2000. Zde jsou uvedeny sazby některých poplatků:
Tržnice u Brožů – východní zastřešené prostranství 10,- Kč za m² a den.
Tržnice na náměstí – chodník mezi AG COM a poštou 50,- Kč za m² a den.
Jednorázově budou povoleny i jiné plochy za 50,- Kč za m² a den.
Za pojízdnou prodejnu zaplatí majitel 100,- Kč za vozidlo a den.
Současně byla schválena vyhláška „O nakládání s komunálním a stavebním odpadem“, protože byl novelizován zákon o odpadech v § 5, § 9 a § 10.
- Bylo odsouhlaseno, aby město Smiřice požádalo Pozemkový fond – regionální pracoviště v Hradci Králové – o bezplatný převod pozemků bývalého „Ježkova zahradnictví“ o rozloze 9200 m². V souladu se záměry zpracovaného územního plánu by zde mělo dojít k výstavbě 6 rodinných domků.
V debatě věnované připomínkám občanů byl vysloven názor, že by se neměla měnit tato lokalita, protože slouží k procházkám kolem Labe v pěkném přírodním prostředí. Občané naopak vyslovili přání, aby povrch chodníku podél Labe byl zpevněn tak, aby mohl sloužit k procházkám i za horšího počasí (bylo přislíbeno).
- Nynější majitel smiřického vodovodu a kanalizace VAK Hradec Králové přislíbil vybudovat při čistírně odpadních vod taková opatření (hráz a čerpadla), která by zamezila při velké záplavové vlně vniknutí labské vody do kanalizace a tím zatopení sklepů. VAK chce na tuto akci věnovat přes 1 milion korun. To by mohli přivítat hlavně ti občané, kterým vnikla v březnu do sklepů voda z kanalizace. Další velkou a nákladnou akcí VAKu budou práce u Holohlavského rybníka.
- Pokud někdo kritizoval odprodej EKOVDY (vodovod a kanalizace Černožic, Holohlav a Smiřic), ukazuje se, že by se při potřebě uvedených drahých investic těžko mohla udržet nízká cena „naší“ vody.

Na co se letos připravuje stavební úřad města

Pracovník stavebního úřadu p. František Malý poskytl informace o tom, s kterými stavebními akcemi se počítá pro letošní rok:

- Nejnáročnější a nejnákladnější letošní investiční akcí bude plynofikace Rodova – to jistě potěší naše spoluobčany v Rodově, protože ti, kteří budou mít do zimy přípojku, budou už topit plynem.
- Bude zadáno zhotovení projektu na plynofikaci Zderazi – se zavedením plynu se zde počítá v příštím roce.
- Další nákladnou a rozsáhlou akcí bude oprava domu čp. 266 (tzv. Obecní dům) – dům bude opatřen izolací proti zemní vlhkosti a budou zde vyměněna okna (jedná se o 60 oken).
- Nová fasáda domu čp. 17 v Palackého ulici – prodejna pí Slušíkové.
- Oprava střechy Hasičské zbrojnice – Jedličkova ulice čp. 163.
- Nátěry 62 oken mateřské školy.

- II. etapa rekonstrukce veřejného osvětlení – budou natřeny, případně opraveny zbývající stožáry veřejného osvětlení a budou vyměněna zbývající osvětlovací tělesa – ta nová jsou úspornější.
- Oprava komunikací v Nové a v Žižkově ulici – zdejší betonové vozovky jsou už ve velmi špatném stavu – budou proto opatřeny živичným povrchem.
- V Hanzově ulici se počítá s kanalizací, plynem a vodou.
- S úpravami chodníků se počítá v ulicích Nývtova, Kršovka a Ed. Karla.
- Počítá se s pokračováním oprav střech v zámeckém areálu – konkrétně se počítá s opravou střechy nad bývalým pivovarem. Pokračovat budou práce na rekonstrukci zámeckého kostela – město věnuje dva miliony korun a Ministerstvo kultury přislíbilo 1 milion korun. S definitivním zpřístupněním kostela se počítá v roce 2002, až zde budou definitivně dokončeny všechny restaurátorské práce.
- Milovníci koupání se dočkají možnosti osvěžení v těsné blízkosti Smiřic již v letní sezóně. Biocentrum Obora (Zóna ekologické stability) už je v podstatě dokončena – zbývá dokončení výsadby stromů a zatravnění ploch. Ve druhém čtvrtletí proběhne vodohospodářská a stavební kolaudace. Pak už bude tento areál sloužit jak rekreaci, tak i poznávání – bude totiž ukázkou, jak vypadala polabská rovina před regulací Labe – to nám předvedla i letošní velká (stoletá!) voda, kdy se voda rozlila na pole na levé straně Labe a zcela zaplavila i vybudovanou vodní plochu. Bezpečnější příchod k biocentru bude po nově budovaném chodníku, který povede přes Smržovský potok po lávce, která bude také mimo silnici.

Během měsíce března proběhla na uvedené stavební akce výběrová řízení.

Čistota a pořádek je když...

- občan sám od sebe usoudí jak si své prostředí uklidí – může to udělat tak, jak se patří a sluší
- jsou zatopené sklepy a nutnost úklidu je akutní, město přistaví kontejnery a zaplatí je – když už jsou přistaveny zdarma městské kontejnery, proč to nevyužít a neuklidit i víc, než co bylo postiženo záplavami – město přece na to má
- když mně – občanovi – odpadky překážejí a popelnice je plná, mohu je přece pohodit do příkopu nebo třeba za garáže pod nádražím
- odpadky lze hodit také do řeky, ta jimi obdaruje někoho jiného, znečistí se voda atd.
- co hoří, mohu spálit, škodlivé zplodiny ve vzduchu mě nezajímají, ty vítr odnese k někomu jinému
- další možnost je, že naoko jsem pořádný občan, přitom ale všechny přebytečné krámy, jako jsou matrace, televizory aj. uložím do kůlny a na půdu – ať si moje děti, či další nájemce, užije
- myjeme se, voníme se, létáme letadlem, sůl nám někdy není dost slaná, brambor dost bramborový a společnost u stolu dost nóbl...

A přesto některým z nás není hanba chovat se tak, jak je výše uvedeno.

Město Smiřice zaplatilo za likvidaci odpadů způsobených záplavami i za ty způsobené „jakoby záplavami“ celkem téměř 36 000,- Kč.

Město Smiřice průběžně likviduje černé skládky v katastru města. Likviduje a platí za nepořádek způsobovaný nepořádnými lidmi. Poslední smetiště se likvidovalo na Zderazi. Toho nepořádku bylo do 4 kontejnerů o celkovém objemu 4 x 7 m³.

Hlavně že donedávna někteří zderazští občané popelnice neměli, nepotřebovali a dalo dost práce je přesvědčit o nutnosti popelnici mít. V současné době žijí na Zderazi 3 rodiny, které popelnice

nemají a jedna rodina, co za ni neplatí. Koho se to týká, ten se určitě pozná. Snad je přivede k rozumu přestupková komise a udělená pokuta.

Je samozřejmé, že i v dalších částech města žijí ti, kteří odpad nemají a basta (naštěstí jde o pár jednotlivců). Na jejich adresu je určena tato zpráva:

Pozor, pozor!!!

Zákon o odpadech č. 125/1997 Sb. byl novelizován a podstatná změna týkající se občana je, že dle § 9, odst. 4 je občan povinen zapojit se do systému likvidace odpadu stanoveného obcí. Tudiž již žádné výmluvy, že

- odpad odevzdám do nějaké sběrný, která mi vystaví lístek bez podpisu a razítka
- odpad jako občan nemám.

Každý z nás produkuje odpad, někdo víc, někdo méně – to záleží na životním stylu. Proto město Smiřice nabízí 6–7 druhů intervalů svozů, aby byla možnost výběru. Vyzýváme všechny, kdo se nezapojili dosud do svozu odpadu zajišťovaného firmou Rund Nový Ples, aby tak učinili neprodleně. Proč čekat na obsílku z přestupkové komise!!!!

Nedojde-li k nápravě, budou v příštím Zpravodaji zveřejněna jména.

POZOR!!! POZOR!!! POZOR!!! POZOR!!!

Město Smiřice provede **v sobotu 15. dubna 2000 sběr nebezpečného odpadu** od obyvatel Smiřic, Rodova a Trotiny.

Bezplatně se budou odebírat:

- zářivky	- obaly od ostatních chemikálií	- zbytky ředidel
- zbytky biocidů	- zbytky barev	- oleje
- fotochemikálie	- fungicidů, pesticidů	- lepidla
- autobaterie	- kyseliny	- obaly od sprejů
	- zbytky hnojiv	

Firma Rund bude se svým sběrným vozem stát na stanovištích následovně:

Rodov – náves	8.15 hod.	Trafika u Jedličků	9.20 hod.
Trotina	8.35 hod.	Govorova – mateřská škola	9.40 hod.
Zderaz – za želez. přejezdem	8.45 hod.	Základní umělecká škola	9.55 hod.
Dadrus (býv. Sběrné suroviny)	9.00 hod.	Ant. Seligera – Sinak	10.20 hod.

Město Smiřice upozorňuje občany na vydání nové vyhlášky města týkající se dodržování veřejného pořádku. Vyhláška je uveřejněna v tomto čísle Zpravodaje, je vyvěšena na úřední desce a k nahlédnutí je též kdykoli v úředních hodinách na MěÚ Smiřice.

Výše uvedenou vyhláškou se město snaží stanovit pravidla soužití nás všech tak, aby život byl příjemný každému.

Upozornění pro majitele psů: Na MěÚ Smiřice si můžete odebrat bezplatně sáčky na psí exkrementy. Uvítali bychom především majitele psů ze sídlišť, kde je situace s čistotou nejhorší.

Ještě jedno upozornění: Poplatky za popelnice a psy jste měli zaplatit v úctárně MěÚ do konce měsíce března. Pokud jste tak neučinili, snažte se to napravit alespoň dodatečně!

Kácení stromů v parku bylo na konci března prováděno na základě odborného vyjádření dendrologických odborníků a je prováděno odpovídající odbornou firmou. Počítá se s následnou výsadbou nových stromů.

Na zasedání městského zastupitelstva se právě o tuto skutečnost zajímali mladí ochranáři přírody. Mimo jiné se jim nelíbilo, že při kácení byly shozeny i na stromech umístěné ptačí budky. Věc jim byla vysvětlena a budou mít možnost seznámit se s posudky odborníků.

Po kácení stromů zůstalo v parku krátkou dobu asi 10 kusů uříznutých částí kmenů (velkých špalků). Uvažovalo se o jejich umístění v areálu mateřské školy pro sezení dětí venku na zahradě. Děti se však nedočkají – špalky si někdo odvezl – dalo by se říci naplno, že je ukradl.

Odvoz roští

I letos se uvažuje o odvozu roští, které vznikne prořezáním stromů na zahradách. Sledujte proto hlášení místního rozhlasu, kdy by se měl svoz uskutečnit. V minulém roce se při této akci ukázalo, že každou dobrou myšlenku dovedou lidé svým počínáním pokazit.

Jde o to, aby občané ve stanoveném období před svými domy soustředili větve z prořezu stromů. Po svozu roští pracovníky městského úřadu by se však už rozhodně nemělo nic na ulici objevit. Vzniká tím totiž nekonečná práce, která je navíc i velmi nákladná.

Pokud by se tento druh pomoci občanům neosvědčil, muselo by se pro další roky od této akce upustit.

Marcela Mráková
odpor správní a životního prostředí

Důležitá zpráva ekonomického odboru MěÚ Smiřice

V jednání o navrácení daně z převodu nemovitostí postupuje Městský úřad ve Smiřicích podle zákona. Výsledek jednání bude občanům včas oznámen.

Eva Novotná, ekonomický odbor MěÚ

Nová telefonní čísla

Český telecom mnohé z nás přepojil na modernější digitální ústřednu. Neobešlo se to bez změny telefonních čísel účastníků. Protože nebyla tato změna připravena v telefonním seznamu uvedením nových čísel v závorkách, dovolání je spojeno s potížemi (nová čísla se můžete dozvědět na informacích). Ve Zpravodaji vám uvádíme nová telefonní čísla, která byste potřebovali vědět a která platí od 2. dubna 2000:

Ohlašovna požáru Smiřice	594 2900	Mateřská škola Smiřice	594 2720
Zvláštní škola Smiřice	594 2655	Základní umělecká škola	594 2878
Sběrné suroviny	594 2809	Veřejná tel. stanice Rodov	594 2732
Městské kulturní středisko	594 2701		

Jednou větou

- *Žáci Středního odborného učiliště potravinářského ve Smiřicích při příležitosti předvelikonoční výstavy upekli a ozdobili dort ve tvaru Polska a věnovali ho návštěvě z polského partnerského města Boguszów-Gorce.*
- *Vzácný obraz z našeho kostela od Petra Brandla s názvem Klanění tří králů bude zapůjčen Národní galerii na výstavu Sláva barokní Čechie v Praze, kam bude převezen z Alšovy galerie na Hluboké a potom už bude přemístěn zpět na oltář do našeho kostela.*
- *V Hořiněvsi je už tak málo dětí, že zde měl být zrušen první stupeň základní školy (dvoutřídka), ale Ministerstvo školství vyhovělo žádosti místního obecního úřadu a škola zde byla ponechána.*

158

Policie informuje

Vývoj bezpečnostní situace

v teritoriu Obvodního oddělení PČR Holohlavy za rok 1999

V průběhu roku 1999 došlo ke změně dislokace Obvodního oddělení Policie České republiky ve Smiřicích. Po ročním pobytu v úřední místnosti policie v Předměřicích n. L. a v přilehlých provizorních prostorách poskytnutých Obecním úřadem Předměřice n. L. přesídlilo toto obvodní oddělení dnem 1. 9. 1999 do budovy v Holohlavech, ulice Na Výsluní čp. 171. Došlo tím k vytvoření velmi dobrých podmínek jak po stránce pracovní, tak i dalšího zázemí potřebného k zajištění vlastního výkonu služby, včetně služeb pro občany. Přestěhováním došlo i ke změně názvu na Obvodní oddělení Policie ČR Holohlavy.

Trestná činnost

V roce 1999 došlo v teritoriu OOP Holohlavy ke spáchání 221 trestných činů, z nichž se u 156 trestných činů podařilo zjistit pachatele, což činí objasněnost 70 %. V porovnání s rokem 1998 došlo oproti trendu minulých let k nárůstu spáchaných trestných činů o 46, přičemž procento objasněnosti se snížilo pouze o 1,6 %.

Největší podíl na trestné činnosti má v oblasti působení OOP Holohlavy majetková trestná činnost. Z uvedeného celkového počtu bylo spácháno 123 trestných činů majetkového charakteru, objasněno bylo 63 případů, což činí objasněnost 51,2 % a oproti minulému roku se objasněnost zvýšila o 3,7 %, přičemž došlo i k nárůstu nápadu této trestné činnosti o 22 činů.

Z majetkových trestných činů bylo 55 krádeží vloupáním, u 24 případů se podařilo zjistit pachatele, což činí objasněnost 43,6 %. Nejvíce byly pachateli napadány rodinné domy, byty a chaty. Menší měrou došlo k vloupání do obchodů, restaurací a ostatních objektů.

Krádeží prostých bylo spácháno 60, z nichž se 36 případů podařilo objasnit, což činí objasněnost 60 %.

Největší měrou se na prostých krádežích podílely krádeže věcí z motorových vozidel a krádeže motorových vozidel. Objasněnost této sledované trestné činnosti byla 66,7 %.

Bylo spácháno **9 násilných trestných činů**, z nichž se pouze 1 případ nepodařilo objasnit. Z těchto násilných trestných činů byly 2 případy vydírání a 2 případy úmyslného ublížení na zdraví. Stejně jako v roce 1998 nedošlo ani v uplynulém roce ke spáchání vraždy, pokusu vraždy nebo loupežného přepadení.

Mravnostní trestné činy byly v roce 1999 spáchány dva. V obou případech se jednalo o pohlavní zneužívání, přičemž osoba pachatele pocházela z okruhu rodinných příslušníků.

Hospodářských trestných činů bylo v roce 1999 v teritoriu OOP Holohlavy zjištěno 32, z toho u 2 případů se nepodařilo zjistit pachatele. Nejrozšířenějším hospodářským trestným činem jsou případy poškozování věřitele (14 případů), podvody (12) a zpronevěry (2).

Mezi **ostatní trestnou činností**, která zůstala neobjasněna, patří 2 požáry.

U případů výtržnictví a maření výkonu úředního rozhodnutí byl vždy zjištěn pachatel. V teritoriu OOP Holohlavy nebyl zjištěn žádný trestný čin s rasovým podtextem.

Ředitel PČR – OŘ Hradec Králové
mjr. Mgr. Aleš Pozdílek

Marcus Aurelius Antonius – římský císař a filosof

Nemůžeš učit psát a číst, když to sám neumíš – tím méně můžeš učit, že je třeba správně žít, když sám tak nežiješ.

M. Antonioni

Úsilí, s nímž skrýváme své chyby, by stačilo na to, abychom se jich zbavili.

Město Smiřice uzavřelo smlouvu o spolupráci s polským městem Boguszów-Gorce. Obsahem smlouvy mezi oběma městy je vyjádření společné vůle ke spolupráci na úseku kultury, osvěty, propagace, rozvoje turistiky i hospodářského potenciálu. Kromě jiného by se jednalo o vzájemnou informovanost o důležitých výročích, akcích, událostech, účasti na oslavách města, popularizaci obou oblastí organizováním výletů, letních táborů a výměnou školní mládeže. Podepsaná smlouva přispěje k regionální spolupráci, která bude podpořena i získáním grantů od EU.

Na základě této smlouvy navštívila 24. března Smiřice delegace z partnerského polského města. Navštívili i místní Střední odborné učiliště potravinářské, kde si prohlédli pěknou předvelikonoční výstavku a vyslechli koncert žáků Základní umělecké školy Smiřice.

Pro informaci čtenářům uvádíme text uzavřené smlouvy:

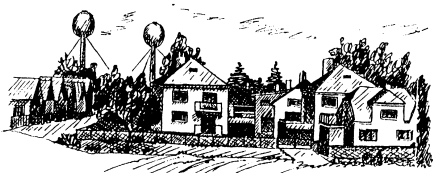
Smlouva o spolupráci

uzavřená mezi městem Boguszów-Gorce, Polsko, zastoupeným starostou Marianem Nogasiem

a

městem Smiřice, Česká republika, zastoupeným starostou Jiřím Heřmanem

- 1) Město Boguszów-Gorce a město Smiřice vyjadřují tímto společnou vůli k rozvíjení spolupráce sloužící oběma samosprávným celkům. Rozhodla se pro spolupráci zejména na úseku kultury, osvěty, propagace, rozvoje sportu a hospodářského potenciálu.
- 2) Cíle této smlouvy o spolupráci se strany rozhodly realizovat:
 1. Zahájením činností popularizujících oba regiony – zvláště rozšiřováním propagačních materiálů, účastí na trzích a výstavách propagujících turistické zajímavosti obou regionů.
 2. Vzájemným informováním se o důležitých výročích, akcích a událostech uskutečněných v obou městech.
 3. Účastí na oslavách města (včetně výročí souvisejících se získáním městských práv).
 4. Popularizací obou oblastí, mimo jiné též organizováním výletů, letních táborů s výměnou školní mládeže.
 5. Organizováním setkání obyvatel obou regionů, spojených se seznamovacími a rekreačními akcemi.
- 3) Obě smluvní strany budou usilovat o vytvoření podmínek pro rozvoj a podporovat kontakty mezi organizacemi obou regionů prostřednictvím:
 1. Předávání informací o důležitých záměrech města v oblasti oboustranné hospodářské spolupráce.
 2. Organizování společných konferencí, seminářů, sjezdů a setkání, jejichž úkolem bude výměna zkušeností jakož i zvyšování kvalifikace pracovníků z oblasti turistiky a ekonomiky.
- 4) Za účelem realizace spolupráce mezi městy uvedené v této Smlouvě o spolupráci, zmocnění představitelé strany dohodnou roční plán společných záměrů včetně výdajů na jejich realizaci.
- 5) 1 – Pro zajištění efektivnosti spolupráce mezi oběma městy budou dvakrát v průběhu roku organizována společná zasedání představitelů obou stran.
2 – Za účelem konkretizace ustanovení této Smlouvy o spolupráci, budou strany vypracovávat písemné pracovní materiály, které budou upřesňovány zmocněnci v průběhu společných zasedání uvedených v bodu 1), případně formou výměny dopisů.
- 6) Všechny změny této Smlouvy o spolupráci musí být prováděny písemně, jinak jsou neplatné.
- 7) Smlouva o spolupráci je pořízena ve dvou jazykových verzích, vždy po jedné pro každou stranu.

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Rozpočet obce Holohlavy na rok 2000

Příjmy:

příjem z daní	3 420 000,- Kč
správní poplatky	58 000,- Kč
příjem za služby MŠ	17 000,- Kč
školní stravování	240 000,- Kč
sběr a svoz TKO	75 000,- Kč
pronájem nemovitostí	77 000,- Kč
dotace se státního rozpočtu	67 000,- Kč
neinvestiční dotace od obcí	65 000,- Kč
prodej akcií	370 000,- Kč
prodej nemovitostí	400 000,- Kč
příjmy z úroků	90 000,- Kč
ostatní drobné příjmy	76 000,- Kč
rezerva z minulých let	1 661 000,- Kč
Celkem	6 616 000,- Kč

Příjem z veřejného stravování se v letos
nepředpokládá.

Podrobný rozpočet je vyvěšen na úřední desce

Výdaje:

oprava, silnice v ulici Dlouhá	3 000 000,- Kč
opravy chodníků	808 000,- Kč
výstavby inženýrských sítí	150 000,- Kč
školní stravování - potraviny	240 000,- Kč
sběr a svoz TKO	130 000,- Kč
předšk. zařízení (plyn, el., opravy)	285 000,- Kč
veřejné osvětlení	152 000,- Kč
péče o vzhled obce a veřejnou	276 000,- Kč
požární ochrana	170 000,- Kč
obnova kulturních památek	150 000,- Kč
obecní úřad	256 000,- Kč
zastupitelé	402 000,- Kč
dopravní obslužnost	64 000,- Kč
údržba hřbitova	43 000,- Kč
tělovýchovná činnost	11 000,- Kč
záležitosti kultury	21 000,- Kč
územní plánování	35 000,- Kč
neinv. náklady, úhrada obcím	85 000,- Kč
opravy kanalizace a vodovodu	65 000,- Kč
péče o les	45 000,- Kč
el. energie, vodné, stočné	45 000,- Kč
opravy program. vybavení	35 000,- Kč
daně a poplatky	35 000,- Kč
různé služby	113 000,- Kč
Celkem	6 616 000,- Kč

Provozování veřejného stravování

Obecní úřad provozuje od 1. února veřejné stravování v čp. 11 (u Tučků) místo firmy MEROV. Obecní zastupitelstvo schválilo příspěvek pro starobní a invalidní důchodce s trvalým pobytem v obci ve výši 5,- Kč na jeden oběd.

Změna územního plánu

Byl vypracován návrh změny územního plánu sídelního útvaru Smiřice-Holohlavy-Černožice. K nahlédnutí je v úřední dny na obecním úřadě nebo na stavebním odboru ve Smiřicích.

Veřejné projednání toho návrhu se uskuteční dne 4. dubna od 10,00 hod. v sále kulturního domu DVORANA ve Smiřicích.

Miroslav Hlava, starosta

Ke kronice obce Holohlav

Pan starosta Hlava projevil v minulém Zpravodaji přání získat pro obec kronikáře. Zároveň si povzdechl nad tím, že kroniku obce po panu Prokopovi nikdo nepsal. Tato formulace však není zcela přesná. Kronikářkou byla, tuším, jmenována pí učitelka Anna Matějková, která tehdy působila v holohlavské škole.

Po sloučení Holohlav se Smiřicemi byla kronika Holohlav zapisována společně s kronikou Smiřic. Tak tomu bylo až do rozdělení obou obcí. Dění v Holohlavech tedy bylo kronikářsky zaznamenáváno až do října 1990 (přesněji až do ledna 1991).

V Holohlavech se přihlásil mladý muž, který se odhodlává k soustředování a zapisování událostí z Holohlav do obecní kroniky. Pokud se tohoto úkolu ujme, přejme mu, aby se mu kronikářská práce dařila.

12. 2. 2000

Ing. Lubomír Kupka

9 v dějinách Smiřic

Skončil nám rok, v jehož označení byly dokonce 3 devítky. Někteří lidé prisuzovali těm devítkám až magické kouzlo. Proto některé novomanželské páry uzavřely sňatek **9. 9. 1999** v **9** hodin **9** minut a ještě v Praze **9** (svatbě mohlo být přítomno **9** lidí, svatebčané mohli přijet **9** auty a...). Nyní již mají tito manželé za sebou více než **9** milionů vteřin (doufejme, že spolu tak dlouho vydrželi!) – přejme jim ještě mnoho dalších **9** milionů vteřin společného života.

Číslo **9** byla prisuzována magická moc již v dávnověku. Bylo **9** Múz, mytologická Hydra měla **9** hlav, v pekle bylo **9** řek. Středověké amulety si lidé popisovali kabalistickým slovem Abrakadabra (tohle slovo velmi často používali prakticky všichni kouzelníci) ve formě rovnoramenného trojúhelníka jako magické formule – nosili ho **9** dní a potom ho zahodili do řeky.

Číslo bylo pro lidstvo vždy důležitá. Mnohé starobylé civilizace je považovaly za základní princip veškerého objektivního světa, počátek všech věcí i vesmírné harmonie. Symbolika čísel užívaná teologií, kosmologií i vědou byla velice složitá – ke každému číslu byl přiřazen určitý význam a určité vlastnosti. Stejně tomu tak je i s uvedenou **9**.

9 je totiž symbolem zrození a pralátky, do níž se vracejí zpět všechny tvary věcí a světů. **9** je nezničitelné číslo – je to trojitá triáda. Znamená dokončení a splnění, počátek a konec, pozemský ráj. Podle všem nám známého matematika Pythagora (jistě znáte Pythagorovu větu?!) je **9** hranicí všech čísel – všechna ostatní čísla existují uvnitř devítky a zase se do ní vracejí.

Zvlášť velký význam přikládali **9** Keltové (i my, Češi jsme prý původem Keltové!). V mytologii Keltů vystupují 3 x 3 bohyně, devět panen, devět mužů pečuje o oheň o svátku Beltaine. Řekové a Římané měli **9** Múz, Dante uváděl **9** kruhů pekla.

Ve 3. století př. Kr. založil indický císař Ašóka tajnou společnost s názvem Devět Neznámých. Tuto společnost tvořilo **9** mudrců, kteří ovládali všechny tehdejší vědění a technické poznatky. Ašóka nenáviděl násilí a války. Obával se, aby se tajná věda nedostala do nepovolaných rukou a aby tak

nebylo lidstvo vystaveno ohrožení. Cílem společnosti Devět Neznámých bylo utajit vše, co by mohlo ohrozit všechny národy světa. Společnosti však nešlo o stagnaci, ale naopak o to, aby pokračovaly výzkumy přírodních a společenských věd tak, aby lidem přinášely blaho.

Výsledky výzkumů Devíti Neznámých už tehdy před zhruba 2300 lety umožňovaly ovládat energii, techniky soudobých psychotronických fenoménů, pronikly až k podstatě genetických struktur živé hmoty. Patřily prý sem i vědomosti o technikách masového psychického ovládnutí lidí, o filosofii, genetice, medicíně, tajné nauky o transmutaci kovů, nauka o světle i o dosud neznámých časoprostorových dimenzích.

Členové této tajné společnosti se tak vlastně stali nejmocnějšími z mocných. Z této staré indické legendy k nám promlouvá ozvěna bájně Šambaly a je docela možné, že Devět Neznámých pocházelo z tohoto města mudrců.

Společnost si o svých poznatcích vedla pečlivé záznamy v jazyku, který byl nezasvěceným naprosto nesrozumitelný. Pro současnost je problémem to, že nikdo dosud tyto záznamy ani neviděl. Až v dalším tisíciletí (do kterého vstoupíme až od 1. 1. 2001) snad lidé odhalí tajemství bájně Šambaly, lidstvo snad samo zmoudří a celý náš svět a svět našich potomků se stane důstojným nástupcem bájných starověkých center moudrosti.

V dnešní době se můžeme setkat s tzv. numerologií. Ta se nám snaží různým kombinováním data narození se jménem a příjmením odhadnout náš charakter a dokonce i náš osud. Pochopitelně, že těm, kterým vyjde podle numerologie **9**, ti mají velkou šanci na úspěchy. Tito lidé silně prosazují své ideály, nechybí jim tvořivost, umělecké nadání a originální nápady, jsou hrdí, ale skromní. Pokud byste se o podobné určování typu své osobnosti zajímali, pak zjistíte, že v různých příručkách se budou vaše vlastnosti až velmi nápadně lišit – alespoň si budete moci vybrat to, co vám bude nejlépe vyhovovat.

A ještě poznámka – lidé často rádi vyhledávají důvody k oslavám a často i k obavám. Kolikrát už měl být konec světa, např. Ioni při zatmění Slunce. Proto také budou lidé nejméně dvakrát oslavovat přechod do nového století i tisíciletí – poprvé nesprávně na přelomu roků 1999 a 2000. Podruhé určitě ještě jednou budou slavit opravdový příchod nového století i tisíciletí 1. 1. 2001!

Vyhledávači magických čísel objevili další „senzaci“ – letos 2. února 2000 (2. 2. 2000) tu bylo datum, v němž po více než 1000 letech jsou všechny číslice sudé! Naposledy totiž datum jen se samými sudými číslicemi bylo 28. 8. 888!! Nevěříte – ověřte si to. A pokud jste propásli to letošní 2. února, pak vás mohu potěšit, letos bude těch dat se samými sudými číslicemi ještě hodně. V těchto (ale i v jiných dnech!) vám přeji hodně štěstí.

•••••

Ale nyní co s naším seriálem **9 v dějinách Smiřic**? Na rozdíl od výše uvedené numerologie, zde uváděná data a události jsou skutečné a po celou dobu tohoto seriálu se vás, vážení čtenáři, snažím přesvědčit, že jde o skutečnosti pro Smiřice většinou velmi významné. Posuďte – např. v roce **1659** byly Smiřice prohlášeny městem, **1699** byl položen základní kámen ke stavbě kostela, **1789** bylo zahájeno vyučování ve smiřické škole... Jubilejní devítkový rok nám sice skončil, ale těch důležitých událostí s **9** v datu mám připraveno ještě poměrně hodně. Pokud budete mít ještě zájem a trpělivost sledovat tyto ukázky z dějin Smiřic, pak nic nebrání tomu, abyste se začeti do následujícího povídání. Všimněte si, že i pokračování Kapitoly z dějin Holohlav má svá výročí s **9**:

Šternberkové na smiřickém panství

1699

Nejdříve si připomeneme, že v roce **1699** se majiteli smiřického panství Janu Josefovi hraběti ze Šternberka narodila dcerka **Marie Terezie Violanta**. Po tragické nehodě jejích rodičů na řece Innu 13. června 1700 se stala na 60 let majitelkou smiřického panství. Vzhledem k její nezletilosti byl jejím poručníkem do 25. ledna 1708 strýc (přesněji prastrýc) **Václav Vojtěch ze Šternberka**.

Minule jste se dověděli o vzniku a povšechné historii rozvětveného rodu Šternberků. Tentokrát můžete sledovat osudy smiřické větve Šternberků. Nejdříve zaměřím vaši pozornost ještě na jednu ženu tohoto rodu. Ve Státní vědecké knihovně v Hradci Králové bychom si mohli o ní přečíst v tzv. Dopisech Václava Jiřího Holického ze Šternberka následující údaje:

„Jednou s nejznamenitějších a zajisté nejučenějších žen rodu Šternberků byla paní **Ludmila Benigna, rozená Kavková z Říčan**. Byla v písemném spojení s četnými učenci své doby a vynikala nad mnohé z nich i ryzostí slohu v latině. Českou národní literaturu se snažila povznést z úpadku a ze svého majetku dala vzniknout v roce 1669 Dědictví svatojánskému.“ Nelitovala vydání ani námahy dlouhých cest do Vídně. Psala žádosti a vyhledávala přímluvy. V roce 1661 se jí podařilo získat od císaře Leopolda I. diplom, kterým byla všem členům šternberského rodu přiznána hodnost říšských hrabat. Všem členům rodu byl také udělen predikát „vysoce urozený“. Oboje bylo později přiznáno i uděleno dosud nežijícímu vnukovi Janu Josefovi – majiteli Smiřic v letech 1696 až 1700.

Manželem Ludmily Benigny byl **František Matyáš ze Šternberka** (děd Jana Josefa a praděd Marie Terezie). Když do Prahy vtrhli 27. července 1648 Švédové, díval se z okna svého bytu a byl postřelen do oka. Na následky tohoto úrazu 9. srpna 1648 umírá.

Velmi vzdělaná a energická **Ludmila Benigna** se obírala myšlenkou, jak by starobylost a slávu šternberského rodu zachovala pro své syny. Stále usilovala o povznesení obojího. Proto se po mužově smrti plně věnovala výchově svých synů. Vychovala je v muže dokonalé, kteří by své vlasti a společnosti lidské mohli prokázat platné služby:

- **Jan Adam** – zemřel v mladém věku brzy po otci v roce 1653.
- **Ignác Karel** – patřily mu Horažďovice. Manželství se mu nevydařilo – byl dvakrát ženat. Nakonec rezignoval a statky v Horažďovicích předal svému bratrovi Vojtěchovi. Zemřel 6. března 1700 – o čtvrt roku dříve, než se utopil Jan Josef.
- **Václav Vojtěch** – sídlem na Zelené Hoře, byl jedinou oporou rodu. Byl bohatý, bezdětný a uměnímilovný. Kromě Zelené Hory měl po bratrovi Ignácovi Horažďovice, později Sedlec, Horosedly, Zalužany, Ovenec zadní (dnes Trója v Praze), Klecany, Krupku a Drholec. Byl rytířem zlatého rouna, prezidentem nad apelacemi, nejvyšším sudím zemským, posléze nejvyšším, hofmistrem a maršálkem. Jeho ženou byla Klára Bernardina, rozená z Matzanu. Jejich manželství bylo bezdětné a manželka zemřela r. 1719. Od roku 1678 byl Václav Vojtěch poručníkem Jana Josefa a od roku 1700 byl poručníkem jeho dceři Marii Terezii. Se smiřickým panstvím byl Václav Vojtěch svázán až do své smrti 25. ledna 1708. Václav Vojtěch, o kterém

je známo, že vynikal rozsáhlou učeností, byl velikým milovníkem umění a umělců, které podporoval. V Zadním Ovenci (dnes Trója u Prahy) nechal velkým nákladem postavit nový zámek, v Praze na Hradčanech dal obnovit šternberský dům. Zároveň nezapomeňme, že tento vzdělaný a uměnilovný šlechtic byl zřejmě i duchovním iniciátorem stavby smiřického kostela.

V osobě hraběte Václava Vojtěcha se matčina výchova projevila plně. Jeho životní kariéra stoupala až do konce jeho života. Svě úsilí zaměřil na reprezentaci rodu u svého synovce Jana Josefa, protože vlastní potomky neměl a neměli je ani jeho bratři. Byl to zřejmě on, kdo přiměl ovdovělou švagrovou Isabelu Magdalénu ze Šternberka, aby r. 1685 koupila smiřické panství. On asi doporučil a vyhledal architekta Kryštofa Dientzenhofera pro stavbu zámeckého kostela. Jistě i on promyslel zjevné uctívání boha a navrhl vytvořit ze znaku šternberské hvězdy hvězdu betlémskou (viz Zpravodaj 4/99). Jistě i on byl tvůrcem myšlenky spojení zámku s kostelem krytou chodbou. Na jeho doporučení byl na hlavní oltář umístěn obraz „Klanění tří králů“, který měl pravděpodobně symbolizovat klanění Šternberků.

- **Jan Robert** – otec Jana Josefa. Zemřel náhle – neznámo proč – 27. září 1678 a zanechal po sobě vdovu Isabelu Magdalénu se dvěma sirotky. Starší syn se nedočkal ani své plnoletosti a zemřel v roce 1695. Mladší (Jan Josef) přežil staršího jen o dva roky, když roku 1700 tragicky zahynul. Isabela Magdaléna zemřela v roce 1687.
- *Kromě synů měla Ludmila Benigna i dvě dcery, byly to: Marie Maxmiliána, provdaná Lažanská a Marie Barbora, provdaná Pöttingová. Po jedné dědil ještě za svého života Jan Norbert Úlibice a po druhé se po jejím provdání ztrácí stopa.*

Když „náš“ Jan Josef ze Šternberka dospíval, z celé této větve šternberského rodu žili jen tři muži: strýc Václav Vojtěch, strýc Ignác Karel (aby bylo učiněno zákonu zadost, byl spoluporučníkem) a chlapec Jan Josef.

Jenom si připomeneme, že 1. října 1685 koupila hraběnka **Isabela ze Šternberka** od Gallasů smiřické panství. O dva roky později umírá a majetek připadl jejímu synovi **Janu Josefovi ze Šternberka**. Nebyl to majetek nijak malý – kromě Smiřic to byly ještě Vršovice, Veselí, Karlštejn, Kumburk a Úlibice. Ovšem do dosažení plnoletosti Jana Josefa v roce 1696 je jeho poručníkem výše uvedený strýc Václav (Baltazar) Vojtěch ze Šternberka. Život Jana Josefa byl krátký (dožil se jen 21 let), ale bohatý a činorodý. Měl pro sebe dva velké vzory. Prvním z nich byl jeho strýc a poručník (téměř otec). Druhým vzorem a starším přítelem byl kukský hrabě František Antonín Špork. Kuks se v té době stával známý proslavenými lázněmi a osobnost F. A. Šporka byla pro něho imponující. Mladého Jana Josefa zval na svůj lovecký letohrádek do Starého Plesu. Vypěstoval v něm loveckou zálibu a posléze mu letohrádek s kaplí a se všemi okolními lesy r. 1698 prodal.

Zároveň mu prodal i dvůr Starý Ples a Jasennou. Starý Ples a Jasenná patřily dříve k hoříněvskému panství a později se dostaly do vlastnictví hraběte F. A. Šporka. Ten nechal na vršku za Starým Plesem postavit zámeček – letohrádek – (dosud se zde říká Na zámečku) s kaplí. Kaple tu ještě stojí, po zámečku už tu není ani stopa. V té době vedla k tomuto zámečku přímá cesta od smiřického zámku. Vedla většinou lužním lesem – dubinami.

Pro vaši lepší představu o tehdejším vzhledu okolí Smiřic je na vedlejší stránce kopie mapy od J. Ch. Müllera z roku 1720. Je to list č. 9 mapy Čech:

V první řadě si všimněte, že prostor za Labem a elektrárnou byl tehdy až daleko za Vlkov – skoro až k Jasenné a na severu skoro až k Plesu – porostlý lesem. Je zde dobře znázorněna i výše uvedená cesta od zámku až k letohrádku za dnešním Starým Plesem. Přibližně 8 kilometrů dlouhá cesta byla lemována krásnou alejí lip a jeřábů (mimochodem druhá lipová alej vedla do

Holohlav a třetí do zámecké obory – v jednom historickém pramenu jsem se dočetl, že alej bývala i u silnice do Rodova a že i celá silnice – tehdy spíše cesta – ze Smiřic až do Opočna byla vroubena alejí stromů). K zámku bylo možno dojít pěšky ze Smiřic přibližně za jeden a půl hodiny.

V první řadě si na uveřejněné mapě všimněte názvů obcí a měst – dalo by se říci, že je to dosti nepodařený přepis do němčiny. Hodně by nás na této mapě mohlo zaujmout znázornění Smiřic (Smirschitz). Smiřice jsou zde mezi dvěma rameny Labe – Labe je zde německy označeno Elb a česky (Bohem) Labbe. Poměrně malé městečko Smiřice bylo skutečně jen několik málo domků kolem zámku. Západním směrem v místech dnešního nádraží na této mapě chybí obec Smiřičky! Pozoruhodné je to, že Zderaz (Sderas) je zde uváděn ještě jako samostatná vesnice. I Trotina (Trottin) je zde uvedena také jako samostatná obec. „Státní“ silnice Hradec Králové – Jaroměř zde není vyznačena.

Na jihu vidíme Gros Skalitz – Velkou Skalici – dnešní Skalici a Klein Skalitz – Malou Skalici – dnešní Skaličku. Mezi Čibuzí (Tschibus) a Hubílesem (Hubileß) je znázorněn rybník – dnes už tu není, ale místními obyvateli i na mapách je toto místo stále označováno V rybníkách.

Na severovýchodě zaznamenáme proti dnešku dvě změny:

- 1) Na místě uvedeného Plesu (Pleß) byla postavena pevnost Josefov (přibližně 60 let po vydání této mapy).
- 2) Marně budete hledat na této mapě Rasošky a Nový Ples. Znázorněný les se jmenoval Rasošek a na jeho místě vesnice Rasošky a Nový Ples vznikly – vznikly zde proto, aby se zde mohli usídlit někteří obyvatelé z osady Ples, zbořené kvůli budování josefovské pevnosti.

Hrabě Jan Josef byl už sice dospělý, ale ještě mladý. Pozoruhodné je s jakým velkým elánem se zapojil do svého osobního života i do rozvoje svého panství. Již v 17 letech se oženil a roku 1699 přišla na svět dcera. Ve stejném roce pokládá základní kámen ke stavbě velkolepého zámeckého

kostela – vždyť to všechno mělo sloužit k jeho reprezentaci i k reprezentaci jeho rodu. Cesta postavená k loveckému zámku ve Starém Plese potvrzuje, že měl i jiné záliby než jen umělecké. Všechny stavby prováděl svým nákladem a jistě ani zdaleka netušil, že se např. kostel po staletích projeví jako barokní skvost – stavba, která nedávala spát historikům stavitelství v otázce autora projektu a na přetřes přichází i otázka iniciátora postavení kostela. Jan Josef byl pochopitelně jako majitel panství stavebníkem, ale iniciátorem mohl být jedině jeho strýc a poručník Václav Vojtěch.

1689

Sotva převzal Václav Vojtěch ze Šternberka poručnictví, udělal na zdejším panství pořádek v hospodaření. V roce 1689 zavedl nové gruntovní knihy všech obcí smiřického panství. Byly to knihy solidní, vázané v kůži, okované a s železnými sponami. Tyto knihy se nepoškozené zachovaly a jsou uloženy v Oblastním archivu v Zámrsku. Z černožické gruntovní knihy čerpal i inspektor Josef Zeman. Pro zajímavost si ocitujme úvodní stránku:

„Kniha nová obcí Černožic a Čáslavek k panství Smiřickému přináležejících, kterážto vzavše své založení roku 1689 3. marti, na skutečné milostivé nařízení Jeho milosti hraběcí pána Václava Vojtěcha sv. říše římské hraběte ze Šternberka, pána na Zelené Hoře, Sedlici, Horažďovicích, Horosedlicích, Krupce a Drholci, Jeho Milosti skutečného rady, komorníka, soudce zemského a v Království Českém maršálka, pána milostivého, ten čas nad nezletilým ujcem svým, vysoce urozeným pánem panem Janem Josefem svaté říše římské hrabětem ze Šternberka a na panstvích Kumburku, Oulibským, Smiřickým, Bechyňským, Vršovickým, Vysokým Veselí a městem Jičínem ... otcovského a zemskými deskami dostatečně zřízeného poručníka, – obsahuje řádně všechny nápady a spravedlnosti lidské, které v předešlé knize staré i na rozdílných místech zaznamenány byly, snadno ke ztrátě přijíti mohly a nápadníci mnozí již od šedesáti let, nebo i více (pozn. od Bílé Hory), nic spravedlivě v knize zajištěno neměli, jen při držení podle soudů a podle zdání jednomu nebo druhému peníze se propouštěly, takže mnohý, nemaje na tom kterém gruntě co pohledávat a nepatříc mu nic, peníze bral a ten, který spravedlivou pretenci (= nárok, požadavek) měl, ten nic nedostal. Skrze což ta největší nepořádnost a křivda mnohému chudému člověku se konala. Pročež kdokoliv z nápadníků v budoucnu dle knihy řídit se bude, ubezpečen může být, že jednomu každému co po rodičích, neb příbuzných na podílech patřiti bude, to spravedlivě se mu dostane.

Za vedoucí správy hejtmanské urozeného pána Bisandra z Ehrenfeldu a pana Jana Jiřího Čáslavského, ten čas písaře důchodního.“

(mv)

Kapitoly z historie Holohlav

Osobnost děkana Františka Martina Uhlíře

(s použitím výpisků p. Jaroslava Macha z holohlavské děkanské kroniky a z jiných pramenů)

Když už bylo věnováno ve Zpravodaji tolik pozornosti holohlavskému děkanství, pak je třeba se zaměřit na druhou polovinu 18. století, která je v Holohlavech spojena s osobností děkana Františka Martina Uhlíře. Ten se výrazně zapsal do historie celého zdejšího regionu.

F. M. Uhlíř se narodil 9. listopadu 1717 v Hradci Králové – jeho rodiče byli Václav a Dorota Uhlířovi. Gymnázium vystudoval v Hradci Králové a v Kladsku, kde se naučil dobře německy. Poté absolvoval filozofickou fakultu v Praze. Na pražské universitě absolvoval přednášky univerzitního profesora JUDr. Václava Xav. Neumanna z Puchholze. Uhlířův příbuzný, který byl knězem premonstrátského řádu a který přednášel filozofii v arcibiskupském semináři, chtěl Uhlíře získat pro svůj řád, ale Uhlíř se rozhodl věnovat se duchovnímu stavu světskému. Na pražské univerzitě absolvoval Uhlíř i bohoslovecká studia.

Nižšího svěcení se mu dostalo 1740 v Hradci Králové. Po studiích se odebral do Vrchlabí a když se po roce vrátil, byl biskupem Janem hr. Vratislavem vysvěcen na kněze. Krátce působil jako kancelista hradecké biskupské konzistoře a 18. prosince 1741 se stal farářem v Bezdědicích na Karlštejnku. (Pozn.: Z bezdědicke farní kroniky byla čerpána mnohá data o jeho životě.) Jako bezdědicke farář byl po čtyři roky vikariátním tajemníkem a po rozdělení příbramského vikariátu se stal vikářem berounským – tento úřad zastával až do 16. října 1753.

V r. 1751 byl jmenován čestným kanovníkem královéhradeckým. Protože byl mužem vzdělaným, snaživým a energickým, získal si přízeň arcibiskupa pražského Jana Manritia z Manderscheidu a byl jím r. 1753 jmenován přisedícím a místokancléřem při pražské konsistoři. Přebýval proto v Praze, ale ponechal si právo na faru bezdědicke. Když však generální vikář Václav Antonín Vokoun přiměl arcibiskupa, aby souhlasil s tím, aby nadační nemovitosti byly stiženy daní, Uhlíř tím byl rozmrzen. Svého úřadu při pražské konsistoři se proto 11. ledna 1756 vzdal a vrátil se do Bezdědic jako farář.

V době, kdy byl farářem v Bezdědicích, zuřila válka o dědictví rakouské a po ní válka sedmiletá. Uhlíř viděl krutosti a rabování, kterých se vojska dopouštěla. V roce 1742 zde viděl, jak uherští husaři pronásledovali Francouze a jak každého, kdo zůstal pozadu, zabíjeli. Když zde v roce 1744 tábořilo pruské vojsko, měl možnost se setkat s Karlem Lotrinským. Když zde v roce 1757 pobývali kyrysníci, Uhlíř se stýkal s plukovníkem Josefem z Hohenzollernu.

V roce 1755 (pozn.: v některých pramenech je psán rok 1756) začal psát pamětní knihu fary v Bezdědicích, v níž vylíčil dějiny této fary. Z bezdědicke fary zajížděl Uhlíř někdy k panu Adolfu hraběti Kounicovi na jeho zámek ve Velkém Ostrově, kde bývali na návštěvě mnozí tehdejší šlechtici a vyšší důstojníci.

5. září 1763 zemřel v Holohlavech děkan František Antonín Hellfer (pohřben je v holohlavském kostele před hlavním oltářem). Za jeho nástupce byl Janem Václavem knížetem Paarem, tehdejší majitelem smiřického panství, vybrán F. M. Uhlíř. Zdá se, že Uhlíř byl knížeti Paarovi již dříve znám a u něho oblíben. Zřejmě proto si přál mít Uhlíře na svém panství. Po 22 letech se tak děkan Uhlíř vrací do své diecéze. Do svého úřadu v Holohlavech nastoupil 16. září 1763 (někde

byl psán rok 1764). Holohlavské děkanství bylo sice bohaté, ale Uhlíř je shledal ve velmi zuboženém stavu, neboť jeho předchůdce mu zanechal dluh 8.700 zl.

Uhlířovi už bylo 50 let a chtěl v Holohlavech strávit zbývající dny svého života v klidu. Rozhodně už netoužil po vysokých úřadech. Proto jen velmi nerad přijal r. 1765 své jmenování ředitelem hradecké biskupské kanceláře. Do tohoto úřadu jej jmenoval tehdejší hradecký biskup Antonín Petr Příchovský. Tento biskup se 26. října 1763 stal arcibiskupem pražským.

Nástupcem hradeckého biskupa Antonína Petra Příchovského byl jmenován Heřman Hanibal baron z Blümegen, probošt při kostele sv. Petra a Pavla v Hronově. Při jeho vysvěcení na královéhradeckého biskupa 7. 5. 1764 byl přítomen i holohlavský děkan Uhlíř. Dne 15. srpna byl nový biskup se slávou nastolen v katedrálním kostele sv. Ducha v Hradci Králové. Tohoto biskupa chválil Uhlíř pro jeho moudrost, vzdělanost a zběhlost v úřadování. Biskup brzy poznal, že ve správě královéhradecké diecéze se dosud dělo mnohé, co nechtěl dále trpět. Neobsazený biskupský stolec v Hradci Králové zastupoval kapitulní vikář Jan Josef Sax, kterému bylo přes 70 let. Ten po smrti výborného ředitele konsistoří kanceláře Jana Frant. Michálka světil tento úřad mladému faráři z Libčan Ferdinandu Seliskovi, který se v agendě moc nevyznal. Ten řídil konsistoř podle svého rozumu a dopouštěl se takových chyb, že jinak velmi shovívavý biskup Heřman se rázně zasadil o nápravu. Uražený generální vikář podal resignaci.

Biskup po něm generálním vikářem jmenoval královéhradeckého kanovníka a děkana Jana Václava Baullera, rytíře z Hohenburku. Protože však Bauller neměl potřebnou praxi, nemohl sám úřad zastávat. Proto navrhl děkana Uhlíře jako přisedícího konsistoře za ředitele biskupské kanceláře. Biskupovi se návrh zalíbil a ihned Uhlíře jmenoval. 1. listopadu 1766 jej nový hradecký biskup Hannibal hrabě von Blümegen jmenoval dokonce generálním vikářem. Děkan tento úřad přijal nerad, ale prosbám odolat nemohl. Dobře však věděl, že v kapitule vznikne odpor proti jeho jmenování, a proto se snažil přemluvit biskupa, aby tak důležitý úřad na jeho bedra nekládal, ale bez výsledku. Nakonec se splnilo, co Uhlíř předvídal. Kolem něho a proti němu se „kuly různé pikle“. V důsledku různých intrik vůči své osobě se po dvou letech a 4 měsících svého úřadu roztrpčen vzdal a biskup jeho resignaci přijal. To bylo na počátku roku 1769 a Uhlíř opět přesídlil do Holohlav na své děkanství.

Holohlavské děkanství bylo v době působení děkana Uhlíře umístěno nejdříve ve zchátralé budově nad špitálem – v místech staré školy při vchodu do kostela. Uhlíř však zde bydlet nechtěl, protože tato budova byla tak vlhká a nezdravá, že „... dle jeho mínění oba předchůdci na vodnatelnost zemřeli...“ Vlhkost a hniloba pronikla do budovy hlavně v roce 1758, kdy bylo na hřbitově (jedná se o původní starý hřbitov, který byl tehdy kolem kostela) pochováno na 500 zemřelých. Vlhkost budovy způsobily i deštivé roky 1760 a 1761.

Děkan Uhlíř si proto upravil vlastním nákladem obydlí obou kaplanů pro sebe a pro kaplany zřídil příbytek nový. Ale z dlouhého pobytu v novém obydlí se děkan netěšil. V noci narození Páně roku **1769** neopatrností smiřického hrnčíře, který stavěl kamna v knihovně, vznikl požár a celá budova lehla popelem. Děkan se musel vrátit zpět do staré budovy. Hned po ohni však začal přemýšlet o stavbě budovy nové.

Když patron Jan Václav kníže z Paaru schválil Uhlířovi prostředky na stavbu nového děkanství, byly 22. dubna **1769** položeny základy k nové budově. Ještě než byla stavba zahájena, uzavřel děkan Uhlíř sázku s hrabětem, že děkanství postaví v několika málo týdnech. Sázka činila 100 dukátů a Uhlíř ji vyhrál – získaný obnos věnoval na stavbu. Uhlíř sám na stavbu děkanství věnoval 1.600 zl. Stavba byla dokončena už po **půl** roce práce. Pro nové děkanství určil děkan lepší místo – tedy v místě, kde tato rozsáhlá jednopatrová budova s balkónem v průčelí stojí dodnes (viz snímek na titulní straně).

V Ratiboru 1889/686 byl uveden popis nové budovy holohlavského děkanství: Obdélná, jednopatrová budova s taškovou valbou. Na vrcholu jižního průčelí tympanon. Přízemí v omítce bosované, před hlavním vchodem otevřená předsíň, sklenutá plackou, ukončená balustrovou atikou. Uvnitř knihovna, obsahující asi 200 svazků většinou z 1. a 2. pol. 18. století.

Jako další zajímavost je možno uvést, že při stavbě budovy děkanství bylo použity kamenné úhelníky z věže číbužského kostela. Tento kostel vyhořel 5. října 1756. Pokud nebylo kasáren, byli vojáci ubytováni po domech i v menších obcích. V Číbuži bylo přítomno pruské vojsko a neopatrností jeho kuchaře vyhořel kostel i s celou vesnicí. (Vojáci byli ubytováni i ve Smiřicích. Častým stykem s nimi byly ženy znemravňovány. Uhlířovo napomínání bylo marné. Ve svých pamětech si na tuto zpusťlost velice naříkal.) Děkan Uhlíř pak nechal v roce 1772 postavit v Číbuži kostel nový s věží sníženou o jedno patro.

Po dostavbě děkanství dal Uhlíř ještě téhož roku vlastním nákladem 1.200 zl. zřídit k děkanství velkou zahradu pro sebe a své nástupce.

Když Uhlíř děkanskou budovu v Holohlavech dostavěl, zajel si do Vídně, kde byl přičiněním svého patrona hraběte Paara jmenován v Drusmě v Uhrách infulovaným opatem (Pozn.: infule = mitra, infulovaný = mající právo vyplývající z některých vysokých hodností nebo privilegium nosit při bohoslužbách mitru). Získal tím právo používat při bohoslužbách tomu odpovídající odznaky – berlu a infuli (mitru). Dne 15. srpna 1770 jej světicí biskup Matyáš František Chorinský, pomocník biskupa Heřmana Hanibala z Blümegen, v holohlavském kostele požehnal jako infulovaného opata. Stalo se tak v přítomnosti mladého knížete Jana Václava Paara, jeho choti Marie Antonie, rozené kněžny z Lichtenštejnu a mnohých okolních šlechticů a kněží.

Na děkanství v Holohlavech Uhlíř užil jen velmi málo bezstarostných dnů. V r. 1771 a 1772 nastala velká neúroda a dražota. O žních pak lidé z hladu kradli na polích. Na děkana Uhlíře bylo učiněno udání, že 1000 měřic různého obilí nechal uzavřít na sýpku, aby je mohl zpeněžit. Do Holohlav přijel kapitán pluku ležícího v Hradci Králové, prohledal děkanství i sýpku, ale ničeho nenalezl.

Hlad a nouze řádily především na horách, odkud přicházeli lidé žebrať do Holohlav i jinam. Mnozí z nich zde únavou a vysílením zemřeli. Bídu provázal mor, na který zahynulo jen v Uhlířově farnosti 274 lidí. (Uhlíř si ve svých pamětech pochvaloval, že na jeho farnosti zemřelo „jen“ 274 lidí – jinde zřejmě zemřelo z hladu a na mor ještě mnohem více lidí.)

Cena žita tehdy stoupla až na 6 zl. Císař Josef II. stanovil na radu dvorské komory maximální ceny: za měřici pšenice 5 zl. 30 kr., žita 5 zl. a ječmene 4 zl. Za tuto cenu však nebylo možno obilí nakupovat. To bylo hromadně vyváženo do Saska a do Slezska – tam bylo prodáváno za vyšší ceny. V Čechách byl nedostatek obilí, proto stoupal hlad. Rostly i ceny obilí – měřice pšenice stála až 12 zl. za měřici, ječmene 10 zl. a ječmene 7 zl. Smiřické panství se snažilo zmírnit nedostatek obilí a na rozkaz hraběte Paara rozpůjčilo na panství obilí za 12.000 zl. Císař Josef dal přivést velké množství obilí z Maďarska a ze Sicílie. To se potom prodávalo za cenu 4 zl. na úpis. Bída však byla stejně velká a během 20 let se vystěhovalo (patrně z celých Čech) 40.000 lidí, 130.000 lidí zemřelo hladem a nakažlivými nemocemi.

Uhlíř zemřel dne 31. ledna 1779. Pohřben je v holohlavském kostele. Pohřbení v kostele bylo výsadou, která byla určena jen pro vyvolené jedince, např. pro patrony kostela. Náhrobky bývaly původně zapuštěny v podlaze kostela. Později bývaly náhrobky zazděny do zdí kostela. V presbytáři, na evangelijní straně ve zvláštní hrobce, byl pohřben právě děkan Uhlíř. Hrobka je zakryta deskou (deska nad hrobkou není nyní viditelná, protože je kryta šachovnicovou dlažbou ze světlejších a tmavších dlaždic) s nápisem:

HIC IACIT UHLIRZ,
PASTOR, PECATOR
ORATE PRO EO.
OBI: AN: 1779 DIE 31. MENSIS JANUARI,
EATIS 64,
PAROCHUS ANNORUM 15.

Zde odpočívá UHLÍŘ,
děkan, hříšník,
modlete se za něho.
Zemřel 1779 dne 31. měsíce ledna
ve věku 64 let,
děkanem byl 15 roků.

V poslední vůli odkázal Uhlíř na mše sv. a chudým nadaci ve výši 4.900 florénů pravých dobrých zlatých. Měla sloužit k vykonávání sv. mší a na podporu chudých. Z tohoto kapitálu se však 1.000 zlatých ztratilo ihned a zbylých 3.900 fl. bylo prohospodařeno, takže v r. 1807 zbývalo z celého kapitálu pouze 30 zl. (nepřipomíná vám to současné tunelování? – přestože se jednalo o peníze na bohubilý účel, peníze se „ztratily“!).

Poznámky na doplnění:

Budova děkanství byla v tomto století (je myšleno současné – ještě 20. století) upravována a opravována:

V r. 1964 byly opraveny komíny a střecha děkanství – náklady byly hrazeny státem z tehdejšího Okresního národního výboru v Hradci Králové.

V r. 1967 byl do děkanské budovy zaveden vodovod.

V r. 1987 byla děkanská budova v Holohlavech nově nahozena (uvnitř bydlí i civilisté) a opraven byl i zděný plot kolem děkanské zahrady.

Všimli jste si – i Holohlavy mají v historii data s devítkou – r. 1769 vyhořelo staré děkanství a ještě téhož roku – tedy r. 1769 – byla postavena nová budova děkanství (viz titulní strana). V roce 1779 zemřel významný holohlavský děkan F. M. Uhlíř.

(mv)

SLOVO MAJÍ ČTENÁŘI

Smiřice v literatuře

Zmínka o našem městě je v naší literatuře mnoho. Zpravidla buď zcela historických, méně často memoárových. Poprvé využila zcela nedávno město jako kulisu pro své postavy současná autorka – paní, možná slečna, Olga Walló.

Napsala, či píše, rodinnou ságu „Věže Svatého Ducha“. Děj umístila do obce ležící mezi Hradcem Králové, Černilovem, Čibuzí a naším městem. Možná to má být Skalice. Autorka nepochybně zná místopis Smiřicka minulého i začátku tohoto doznívajícího století. To osvědčila už v prvním dílu „Moc Marii“. Ve druhé knize „Pistole generála Gablera“ složila městu přímo poklonu – cituji:

„Smiřice jsou město z westernu a Hollywood je minul neprávem. Tvoří je jediná, zato dlouhá ulice, ubíhá z návrší od pivovaru a nádraží, přeškokrtá bahnitou říčku Trotinku a úlevně spěchá k Labi, vstříc zámeckému parku. A k té úžasné kapli, ta se Dientzenhoferům povedla. Ulice má hrbolatou dlažbu a dva chodníky, stavení zleva i zprava, živnosti a krámy.“

Až na ten pivovar a Trotinku je vše zcela přesné. Autorská licence může změnit pivovarské sklepy za pivovar a potok mnoha jmen (Vřešťovský, Habřinský, Holohlavský, Jordán) – na mapách většinou bezejmenný – za říčku Trotinku.

Závěrem – děkujeme paní Walló, vystihla jste charakter přirozeně vznikajícího města velice pěkně. Četné zásahy moderních budovatelů změnily westernové místo na socialistické městečko. Živnosti a krámy zmizely, objevily se paneláky. Pro Hollywood nezajímavé, pro zákazníky neúčelné.

12. 2. 2000

Ing. Lubomír Kupka

Kdyby mohly stromy promluvit...

Kdyby mohly stromy promluvit, pak by jistě holohlavské jírovce mařaly – kaštany – poděkovaly za pomoc, které se jim dostalo v boji s jejich silně rozmnoženým škůdcem, klíněnkou jírovcovou. Poděkování by jistě směřovalo holohlavskému panu starostovi Miroslavu Hlavovi, protože to byl on, kdo nechal již předloni na podzim listí spadané z kaštanů shrabat a spálit. Klíněnka totiž normálně v tomto listí přezimuje a zjara napadá vyrašené listy. Stromy pak postupně odumírají až zcela uschnou. Zásahu na záchraně kaštanů má i účinný postřik, který zajistil na jaře pan ing. Balcar.

Výsledkem obou akcí mohl být potěšen jistě nejen iniciátor ochrany stromů, ale i všichni holohlavští občané. Pohled na krásné rozložené kaštany jistě potěší mnohého člověka, zvláště když zjistí, že jinde listí kaštanů zcela „zrezivělo“. Pokud jste náhodou jeli loni do Kutné Hory, pak jste mohli vidět, že prakticky všechny kaštany kolem silnice měly listy v době plné vegetace naprosto uschlé a jistě i předčasně opadalo. Holohlavské kaštany s pomocí lidí zřejmě přežijí často citovaný letošní rok 2000.

Občanka Holohlav

INFORMACE Z KULTURY

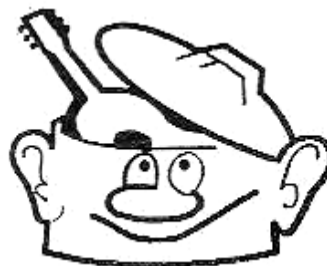
Městské kulturní středisko připravuje

14. dubna	Taneční večer při svíčkách – začátek ve 20,00 hodin.
28. dubna	Pohádka pro mateřské školy: Královna barev.
2. května	Divadlo Josefa Dvořáka: komedie PEPINO – začátek v 19,00 hodin.
14. května	Pořad ke Dni matek
13. června	Závěrečný koncert žáků Základní umělecké školy ve Smiřicích
14. června	Pohádka pro mateřské školy: S pastelkou a s písničkami
20. června	Pohádka pro děti: Haló, Jácíčku

Od září 2000 zahajuje Městské kulturní středisko **Kurz tance a společenské výchovy**. Zájemci – hlavně chlapci – se mohou kdykoliv přihlásit na kulturním středisku. Úhrada kursového probíhá již od 1. dubna 2000.

Ludmila Trávníková, ředitelka MĚKS

Smiřický hrnec

Letošní **Smiřický hrnec 2000** se uskuteční ve spolupráci s Městským úřadem ve Smiřicích, s Hradeckou kulturní a vzdělávací společností a Hradeckým rozhlasem v sobotu 24. června v areálu místního zámku. Moderátorem bude Václav Souček.

V programu Smiřického hrnce vystoupí: Lokálka, Nový Paka, Lojzo, Fleret, Jablkoň, Izer a Dobrodinský a další (změna programu vyhrazena).

Městská knihovna ve Smiřicích

Městská knihovna sídlící na zámku zve své příznivce k návštěvě. Kromě klasických služeb nabízí také přístup k internetu a informace z CD Romů.

Kdy můžete využít služeb knihovny?

Oddělení pro mládež je otevřeno:

pondělí	12–17 hodin
středa	11 ³⁰ –16 hodin

Oddělení pro dospělé čtenáře:

úterý	11–17 hodin
čtvrtek	11–16 hodin

Čtenářské poplatky na rok činí:

Mládež, studující a důchodci	25,– Kč
Ostatní	50,– Kč

Skenování z materiálů knihovny, CD Romů, internetu i donesených materiálů – 10,– Kč za 1 stranu.

Knihovna poskytuje i napojení na **internet**: dospělí 60,– Kč/hod.
 studující 30,– Kč/hod.

Libuše Ševčíková, ředitelka knihovny

Loutková scéna Smiřice

Loutkové divadlo ve Smiřicích je nejstarším činným kulturním sdružením ve městě. Vždyť letos oslaví již tři čtvrtě století nepřetržité činnosti. Během té doby změnilo několikrát svého zřizovatele (TJ Sokol, ZV ROH Velkovýkrmny, ZK Družba, ZV ROH Státní statek, Městské kulturní středisko) i místo svých představení (býv. sokolské kino a tělocvična u Andrejsků, Šulcův hostinec na Lednici, někdejší Malburgova vila).

O své činnosti vede přesné statistické záznamy. Z nich se můžeme dozvědět, že za dobu své existence sehrálo 1 073 představení, které zhlédlo 160 992 diváků. V době největšího rozmachu v 60. letech vystupovalo i na četných zájezdech, z nichž nejpamátelnějším byl téměř čtyřtýdenní pobyt v Itálii. V této době i několikrát úspěšně vystupovalo i na různých loutkářských přehlídkách, z nichž si přivázelo četné ceny. Za nejúspěšnější je možno považovat primát na tradiční celostátní Loutkářské Chrudimi v r. 1961 s Generálskou operkou a v r. 1964 s Křížem krážem, ale i v dalších letech (1960 Král Abeceda, 1967 Královna Koloběžka I. a 1969 Jak pomohlo kotě Papírové Lhotě).

Na repertoáru vedle výše uvedených her, které byly ve své době vesměs novinkami, se střídaly klasické pohádky s tradičními kašpárkovskými veselohrami i maňáskovými taškařicemi. Takové hry se objevují na programu i v nynější době. Většinu osvědčených her soubor po několika letech reprizuje a mezi ně zařazuje nové inscenace, jako byla například komedie Kašpárek v pekle.

O představení, jichž bývá ročně 8–10 v období od října do dubna, je mezi smiřickými i okolními dětmi značný zájem. Svědčí o tom návštěvy na představeních v letošní sezóně (Honza Pecivál: 151, Perníková chaloupka (spojena s mikulášskou nadílkou): 158, O pejskovi a kočičce: 104).

Foto: Václav Prostředník

K přípravě představení se loutkáři schází pravidelně dvakrát týdně. Za dobu své existence se soubor čítající dnes 25 členů soustavně obměňuje. Nejdéle působícími členy jsou režisér Jiří

Zahálka (od r. 1950), Jan Suchánek a Zdeněk Trmal (od r. 1951), dlouholetý principál Slavoj Lochman (od r. 1953), ing. Vladimír Hájek (pravidelně od r. 1953, předtím se podílel na inscenaci Kvapilovy Princezny Pampelišky za okupace ještě v původním sídle divadla v kině), Vladimír Pospíšil (od r. 1955), Hana Suchánková (od r. 1967) a Milan Motyčka. S loutkáři udržuje stálý kontakt i Milan Jaška, autor scénické hudby k několika úspěšným inscenacím a její realizátor.

Dlouholetým členem souboru je i Tomáš Zemek, který je po zakladateli divadla Petru Zahálkovi a Slavoji Lochmanovi současným vedoucím souboru. V souboru působí již 25 let. Střední loutkářskou smířickou generaci vedle něj a jeho manželky Libuše tvoří Slávka Klimešová, manželé Zdeněk a Věra Kloučkovi, Marie Pourová a nově i Květoslav Mengr a Jiří Řízek. V divadle však působí též tito mladší členové: Jan Suchánek ml. s manželkou Jitkou, Petra Škvorová, Michal Štregl a Josef Činčera. K nejmladším pak patří děvčata Daniela a Lenka Zemkovy, Markéta a Tereza Kloučkovy a Michal Zahálka dojíždějící se svým dědou z Hradce Králové. O prodej vstupenek a občerstvení se už řadu let stará paní Eva Zemková. Mezi loutkáři působila i řada dalších, kteří v současné době však kvůli zaměstnání či studiu museli pravidelnou činnost přerušit, avšak do divadla se většinou rádi vrací. Právě pravidelná obměna umožnila smířickému loutkovému divadlu úctyhodně dlouhou nepřetržitou činnost.

Loutkáři mezi sebou rádi uvítají a do svých řad přijmou i další nové zájemce o loutkářskou ochotničinu. Za svoji práci nemají však žádnou hmotnou odměnu. O to více je těší zájem smířické veřejnosti, sponzorů i současného zřizovatele. Největším oceněním jsou však pro ně rozzářené oči malých návštěvníků a jejich zaujetí pro osudy oblíbených dřevěných hrdinů.

Jiří Zahálka

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána data narození a adresy dětí.

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti

narozené v období od 15. listopadu 1999 do 29. února 2000:

1. s trvalým bydlištěm ve Smiřicích a v Rodově:

Andrea Šlesingrová
Karolína Michálková
Tereza Křečková
Lukáš Drabík
Simona Dostálová

2. s trvalým bydlištěm v Holohlavech:

Paliariková Lenka

Ve Společenské kronice nebude tentokrát zapomenuto na svatby – přesto nebude žádná uvedena. Ve sledovaném období po mnoha a mnoha letech se neuskutečnil na zdejší radnici ani jeden svatební obřad.

BLAHOPŘEJEME

jubilantům z období od 15. listopadu 1999 do 29. února 2000:

Jubilanti ze Smiřic a z Rodova:

93 let	Bittnerová Růžena	Smiřice, Mlýnská 109
90 let	Konečná Otilie	Smiřice, Kpt. Jaroše 362
85 let	Hyková Štefania	Smiřice, Gen. Govorova 574

Jubilantka z Holohlav:

80 let	Hlavová Emilie	Holohlavy, Zadní 138
---------------	----------------	----------------------

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

v období od 15. listopadu 1999 do 29. února 2000:

1. občané, kteří měli trvalé bydliště ve Smiřicích a v Rodově:

Perný Ladislav	Smiřice, Nývltova 207	nar.: 1912	zemřeli: 28. 11. 1999
Malá Božena	Smiřice, Lidická 377	1918	15. 12. 1999
Špráchalová Marie	Smiřice, Nová 152	1925	25. 12. 1999
Beková Vlasta	Smiřice, Mlýnská 162	1923	26. 12. 1999
Řenčová Helena	Smiřice, Hradecká 165	1908	1. 1. 2000
Pecina Josef	Smiřice, Sídliště 445	1930	21. 1. 2000
Kmínek Miroslav	Smiřice, Ohrady 333	1921	28. 1. 2000
Tošovský Josef	Smiřice, Labská 421	1909	31. 1. 2000
Perná Věra	Smiřice, Nývltova 207	1916	10. 2. 2000

2. občané, kteří měli trvalé bydliště v Holohlavech:

Volterová Vincencia Holohlavy, U Trati 147

1916

13. 2. 2000

Za OÚ Holohlavy
(VV)

Stanislava Klimešová
matrikářka

Ze života základní školy

V měsíci září 2., 3. a 4. třídy zahájily plavecký výcvik v Hradci Králové a ve Vřestarech. Žáci prvních a druhých tříd navštívili v Městské Dvoraně divadelní představení O drakovi a čtyřech princeznách. V měsíci říjnu proběhl Týden otevřených dveří ve smiřické knihovně. V rámci této akce byly připraveny pro jednotlivé ročníky naší školy literární programy. Žáci 5. ročníku navštívili Hvězdárnu v Hradci Králové, kde se v rámci přírodovědy seznámili s astronomickými pojmy v praxi. Měsíc prosinec byl bohatý na předvánoční akce. Žáci školy navštívili zdejší SOUp, kde byla uspořádána adventní výstava. Návštěvníci si mohli prohlédnout vánoční výzdobu, porovnat lidové zvyky a tradice dřívější se současnými. Pěkná atmosféra byla také v několika našich třídách, kde se uskutečnil Den otevřených dveří. Nejvíce se na své rodiče i prarodiče a známé těšili samozřejmě prvňáčci, kteří s chutí předvedli, co se za poměrně krátkou dobu ve škole už naučili. K předvánoční náladě celé naší školy přispěla vánoční výzdoba, na které se podíleli nejen vyučující, ale také děti. Nechyběl samozřejmě ani tradiční vánoční koncert. Letos pro nás koncert připravili pedagogové a žáci ZUŠ. K dobré pohodě přispělo určitě i pěkné prostředí Městské Dvorany, kde se vystoupení konalo.

Měsíc leden byl ve znamení příprav na zápis žáků do prvních tříd. Již po několik let se snažíme vítat budoucí prvňáčky trošku jinak, než tomu bylo dříve. Vyžaduje to sice více času a nápadů na přípravu, ale určitě to stojí za to. Vzájemně se setkají děti, rodiče a učitelé. Děti předvedou svoje dovednosti, za které si domů odnesou malou odměnu a možná i pěknou vzpomínku na své první setkání se školou. Touto cestou bychom chtěli poděkovat sponzorům – pí Hudákové, pí Atanasovské, pí Matuškové a p. Brožovi, kteří nám pomohli zajistit tuto školní akci materiálně. Zápis na školní rok 2000/2001 se uskutečnil 21. a 22. ledna 2000. Zapsáno je celkem 78 žáků. Děti z MŠ navštívily naši školu ještě před zápisem. Je to už každoroční tradice, kdy paní učitelky z MŠ přivádějí děti do ZŠ, která se brzy stane jejich dalším pracovištěm.

Žáci 6.–9. ročníku navštívili v Městské Dvoraně představení Osvobozené divadlo. Žáci 6. a 7. ročníku navštívili Muzeum A. Dvořáka, Muzeum J. Ježka a Kapli Betlémskou v Praze. Žáci 5. až 8. tříd shlédli v tělocvičně program skupiny historického šermu Pernštejn z Pardubic zaměřený na období gotiky, ukázky dobových kostýmů, zbraní a zvyků.

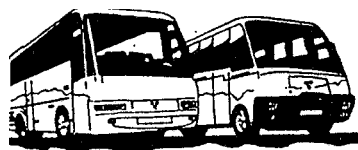
V těchto dnech probíhají třídní kola pěvecké soutěže Smiřický slavík – tři nejlepší z každé třídy postoupí do květnového školního kola. S příchodem jara připravujeme soutěž O nejlepší velikonoční kraslici a poznávací přírodovědné soutěže. Pro 45 žáků 7. a 8. tříd jsme zorganizovali lyžařský kurz na chatě Sv. Huberta v Dolních Lysečínách. Žáci 9. ročníku měli možnost navštívit besedy a výstavy zaměřené na výběr povolání – Pracovní úřad HK, ZŠ Smiřice, Petrof HK, výstava Škola 99 v HK. Žáci 9. ročníku se zúčastnili besedy s protidrogovou tematikou v hradeckém Relaxu.

Na podzim žáci nasbírali 2390 kg kaštanů, které si od nás odváží pracovníci KRNaPu. V současné době probíhá sběr pomerančové kůry či připravujeme sběr léčivých bylin.

Podlaha v tělocvičně byla opatřena novým nátěrem a bylo opraveno topení. Pro počítačovou učebnu byly nainstalovány přepěťové ochrany. V pěti třídách v přízemí staré budovy bylo vyměněno nevyhovující osvětlení. Třídy ve 2. patře nové budovy a prostory školní družiny byly vymalovány. Ve školní družině byly renovovány lavice a židle. V rámci zlepšení pitného režimu si škola pronajala dva nápojové automaty a zapojila se do akce Školní mléko. Z důvodů větší bezpečnosti byla u vchodu do školy nainstalována kamera.

Petr Rohlena, ředitel ZŠ Smiřice

Důchodci na cestách

Zájezdy v roce 2000

Klub důchodců Smiřice připravuje i pro rok 2000 sérii zájezdů a podává občanům tyto základní informace o připravovaných akcích pro důchodce Smiřic, Holohlav, Černožic, Hubíles a Sendražic. První dva zájezdy jsou již plně obsazeny a na další je možno se přihlásit již nyní v prodejně textilu IRTEX ve Smiřicích.

29. 4. Zájezd na FLORU Olomouc

Při tomto zájezdu se počítá kromě návštěvy výstaviště Flory s prohlídkou města – včetně prohlídky orloje. Předpokládaná cena je 200,– Kč.

27. 5. Zájezd na Šumpersko

Na programu tohoto zájezdu jsou prohlídky zemědělského muzea a Veteránského muzea. Účastníci zájezdu navštíví malou ZOO v Rapotíně. Cílem zájezdu bude i prohlídka rozhledny na Háji. Jistě bude poutavá i prohlídka hradu Šternberk s výstavou hodin. Předpokládaná cena zájezdu se vstupy 240,– Kč.

Červen Zájezd na Kmochoův Kolín

Účelem tohoto zájezdu je účast na závěrečném koncertu dechovek při příležitosti Kmochova Kolína. Předpokládaná cena jízdného je 110,– Kč.

Srpen Zájezd do polských Wamberzyc

Při tomto zájezdu do Polska se počítá s návštěvou těchto míst:

- Klodsko – město a tržiště
- Wamberzyce – poutní místo, kostel a betlémy
- návštěva města Broumova a zdejšího benediktinského kláštera

Září Zájezd do Litoměřic na výstavu Zahrada Čech

Účastníci tohoto zájezdu navštíví výstavu Zahrada Čech. Počítá se i s účastí na koncertu dechovek.

Zájezdy do polských lázní Kudowa Zdroj

I v tomto roce budou uspořádány oblíbené nákupní zájezdy do tohoto polského lázeňského místa. Počítá se s uskutečněním 4 těchto zájezdů: v březnu, červnu, září a listopadu.

Z historie domů ve Smiřicích

Fotografie p. Jaroslava Macha z Černožic zachytila na památku domy, po kterých už nezbylo vůbec nic

Další dva domy ve Smiřicích zmizely – tentokrát beze smutku

V měsíci březnu letošního roku zmizel dům čp. 122 a dům čp. 123. S nimi sousedil ještě dříve dům čp. 120, který byl zbourán přibližně před 20 lety. Nebyly to domy honosné, spíš naopak, přesto nebyly pro rozvoj města bezvýznamné.

O domu čp. 120 je první zmínka v roce 1663 a byl zván **Doubkovský**. Přecházel z majitele na majitele a určitě byl několikrát přestavěn. Asi nejdéle byl v držení Františka Slezáka (1816) a jeho potomků (do demolice domu asi v roce 1980). Mezi majiteli se objevují dva poštmistři – Václav Šrámek a jeho dcera Františka Horáková. Václav Šrámek – městský důchodník, smiřický rodák a bývalý mydlář – byl na místo poštmistra dosazen po konkurzu. Poštmistrovské místo zastával ve svém domě čp. 120 až do své smrti 8. srpna 1878. Poštmistrovství byla profese takřka dědičná. Jeho místo převzala jeho dcera Františka, provdaná Horáková. Ta působila ve funkci poštmistra až do roku 1893, kdy odešla na odpočinek a pošta se přestěhovala do sousedního domu čp. 122 (viz dále).

Z domu čp. 120 pocházel také velice vzdělaný kněz, titulární papežský komoří msgre Šrámek.

Asi nejznámější obyvatelkou tohoto domu byla akademická malířka Helena Šrámková. Tato krajinářka a malířka náboženských výjevů byla proti své vůli zapojena i do akce „Umělci Gigantu“. O tom, že nepostrádala smysl pro humor, svědčí obraz, který je v majetku města. Překvapivé je, že na její malířské žerty nepřišli objednatelé. Byla poslední obyvatelkou tohoto domu, který byl po jejím odchodu do domova důchodců demolován.

Nyní už o domech, které sousedily s výše uvedeným domem a byly zbořeny letos v březnu:

Dům čp. 122 – Řezníkovský. V roce 1659 patřil Alžbětě Jindrové. Měl dost pestré osudy a pravděpodobně v roce 1839 při velkém požáru města vyhořel. Byl přestavěn a v roce 1893

začal sloužit jako C. a K. pošta. Přednostou zde byl vrchní poštovní Javůrek. Na poštovním úřadě spolu s připojeným telegrafním úřadem zde byli zaměstnáni 3 úředníci a 5 zřízenců. Po Javůrkovi působili na poště v tomto domě jako vrchní poštovní Alois Šnajdr, Václav Kratochvíl a Josef Kalista. Kalista se postaral, aby se poštovní úřad přestěhoval z nevyhovujících podmínek v domě čp. 122 do nového působiště v domě čp. 92 v Palackého ulici.

Od roku 1910 byli majiteli domu č. 122 Šimon Klein a synové. Po vystěhování pošty sloužil domek jako obydlí pro zaměstnance mlýna. Později se tento dům dostal do vlastnictví Státních statků a postupně se stal ostudou města. Neukázněnými nájemníky byl „vybydlen“, až byl konečně po letité snaze letos demolován.

Podobný osud stihl i sousední dům čp. 123, postavený roku 1781 Václavem Runkasem.

Pozoruhodné je, že zde v postupné řadě popisných čísel chybí čp. 121 – z neznámých důvodů dům tohoto popisného čísla byl na druhé straně Smiřic v Hradecké ulici a patřil rodině Isaidesově.

Ing. Lubomír Kupka, kronikář města

Příště budou uvedeny o uvedených třech domech tabulky s podrobnostmi.

DRŽÍME SLOVO!

Nabízíme Vám:

- pojištění úrazová
- pojištění důchodová a životní
- pojištění léčebných výloh v zahraničí
 - pojištění domácností
- pojištění rodinných a bytových domů
 - pojištění chat a chalup
- havarijní pojištění motorových vozidel občanů
 - povinně smluvní pojištění – povinné ručení
 - pojištění majetku a odpovědnosti za škodu
 - pojištění odpovědnosti z výkonu povolání
- pojištění odpovědnosti provoz. nestátního zdravot. zařízení

Podrobnější informace Vám rádi poskytneme na bezplatné

lince 0800/105 105

Internet: www.koop.cz

Druhá největší pojišťovna
vypisuje výběrové řízení na pozici

OBCHODNÍ ZÁSTUPCE **pro kancelář Hradec Králové**

Očekáváme:

- ✦ komunikativnost a kultivovanost projevu
- ✦ obchodní schopnosti, odpovědnost
- ✦ dobré jednání a vystupování

Nabízíme:

- ✦ zázemí druhé největší pojišťovny
- ✦ kvalitní a systematické vzdělávání
- ✦ odpovídající finanční ohodnocení

Písemné přihlášky s profesním životopisem zasílejte na adresu:
Kooperativa, pojišťovna, a.s., kancelář Hradec Králové
S. K. Neumanna 1257, tel.: 049/36634

Pěkné Velikonoce!

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích.

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Vytiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 20. května 2000

Cena jednoho výtisku 8,– Kč. Předplatné na celý rok 28,– Kč.

Náklad 520 výtisků.